

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement- מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-החובל	מימרא									
דאמר רבא:	הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שיעבוד.	◊	!	■							ז.
	לימא, דרבא תנאי היא		⚡								ז.
	לא, דכולי עלמא אית להו דרבא, והכא אלמנה רבנן לשיעבודא דבעל.	◊	!								ז.
	ואיבעית אימא: דכולי עלמא לית להו להני תנאי תקנת אושא, והכא בקנין פירות כקנין הגוף דמי קמיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי:	◊	!								ז.
דתנאי: [רבי מאיר]	המוכר עבדו לאחר, ופסק עמו על מנת שישמשנו שלשים יום, ר"מ אומר: ראשון ישנו בדין יום או יומים, מפני שהוא תחתיו, קסבר: קנין פירות כקנין הגוף דמי	◊	!	■	◆						ז.
רבי יהודה:	שני ישנו בדין יום או יומים, מפני שהוא כספו, קסבר: קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי	◊	!	■	◆						ז.
רבי יוסי:	שניהם ישנו בדין יום או יומים, זה מפני שהוא תחתיו, וזה מפני שהוא כספו, מספקא ליה: קנין פירות אי כקנין הגוף דמי אי לאו כקנין הגוף דמי, וספק נפשות להקל	◊	!	■	◆						ז.
רבי אליעזר:	שניהם אינן בדין יום או יומים, זה לפי שאינו תחתיו, וזה לפי שאינו כספו.	◊	!	■	◆						ז.
רבא:	מ"ט דרבי אליעזר? אמר קרא: (שמות כ"א) כי כספו הוא, כספו המיוחד לו.	◊		■							ז.
	כמאן אזלא הא דאמר אמיר:			⌘							ז.
[אמיר]	איש ואשה שמכרו בנכסו מלוג - לא עשו ולא כלום	◊		⌘	■						ז.
	כמאן? כרבי אליעזר.	◊		!							ז.
	מאן תנא להא דת"ר:			⌘							ז.
[ת"ק]	מי שחציו עבד וחציו בן חורין, וכן עבד של שני שותפין - אין יוצאין בראשי אברים שאינן חוזרין?	◊		⌘	■						ז.
	ר' אליעזר היא. מי לא אמר ר' אליעזר: כספו המיוחד לז' הכא נמי עבדו המיוחד לו.	◊		!							ז.
[ת"ק]	התוקע לחבירו - נותן לו סלע	■									מ.
	רבי יהודה משום ר' יוסי הגלילי:	■									ז.
	מנה.										ז.
	סטרו - נותן לו מאתים זוז	■									ז.
	לאחר ידו - נותן לו ארבע מאות זוז.	■									ז.
	צדם באזנו, תלש בשערו, רקק והגיע בו רוקו, העביר טליתו ממנו, פרע ראש האשה בשוק - נותן לו ארבע מאות זוז	■									ז.
[ת"ק]	זה הכלל: הכל לפי כבודו.	◊	■	◆							ז.
רבי עקיבא:	אפי' עניים שבישראל רואין אותם כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם יצחק ויעקב.	◊	■	◆							ז.
	ומעשה באחד שפרע ראש האשה בשוק, באת לפני רבי עקיבא, וחייבו ליתן לה ארבע מאות זוז. אמר לו: רבי, תן לי זמן, ונתן לו זמן. שמרה עומדת על פתח חצרה, ושבר את הכד בפניה ובו כאיסר שמן, גילתה את הראשה והייתה מטפחת ומנחת ידה על הראשה, העמיד עליה עדים ובא לפני רבי עקיבא. א"ל: לזו אני נותן ד' מאות זוז?	◊		○							ז.
א"ל: [רבי עקיבא]	לא אמרת כלום. החובל בעצמו אף על פי שאינו רשאי - פטור, אחרים שחבלו בו - חייבים, ובקוצץ נטיעותיו אף על פי שאינו רשאי - פטור, אחרים - חייבין.	◊		■							ז.
איבעיא להו:	מנה צורי תנן או מנה מדינה תנן?			⌘							ג.
תא שמע:	דההוא גברא דתקע ליה לחבריה, אתא לקמיה דר' יהודה נשיאה	◊	!	○							ז.
אמר ליה: [רבי יהודה נשיאה]	הא אנא הא ר' יוסי הגלילי, הב ליה מנה צורי	◊	!	■							ז.
	ש"מ: מנה צורי תנן, ש"מ.	◊	!								ז.
	מאי הא אנא הא רבי יוסי הגלילי?			⌘							ז.
	אילימא ה"ק ליה: הא אנא דחיותך, והא ר' יוסי הגלילי דאמר מנה צורי, זיל הב ליה מנה צורי	◊	!								ז.
	למימרא, דעד נעשה דיין?			⚡							ז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
סנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש - מקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינין, דברי רבי טרפון	והתניא: [רבי טרפון]	◇							ז	■	♣			צ:
כולם עדים הם, ואין עד נעשה דיין	רבי עקיבא:	◇							ז	■	♣			צ:
עד כאן לא קאמר ר' טרפון - אלא דמקצתן נעשו עדים ומקצתן נעשו דיינין, אבל עד נעשה דיין לא קאמר		◇							ז					צ:
כי תניא הריא - כגון שראו בלילה, דלא למעבד דינא ניהו.		◇							!					צ:
ואיבעית אימא, הכי קאמר ליה: הא אנא דסבירא לי כרבי יוסי הגלילי, דאמר מנה צורי, והא סהדי דמסהדי בך, זיל הב ליה מנה צורי.		◇							!					צ:
וסבר רבי עקיבא דאין עד נעשה דיין?									ז					צ:
(שמות כ"א) והכה איש את רעהו באבן או באגרוף - שמעון התימני אומר: מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים, אף כל שמסור לעדה ולעדים, פרט לשיצתה מתחת יד העדים	והתניא: [שמעון התימני]	◇							ז	■				צ:
וכי בפני ב"ד הכהו, שיודעין כמה הכהו ועל מה הכהו, אם על שוקו או ציפר נפשו? ועוד, הרי שדחף את חבירו מראש הנג או מראש הבירה ומת, בית דין הולכין אצל בירה או בירה הולכת אצל בית דין? ועוד, אם נפלה חוזר ובונה? אלא, מה אגרוף מיוחד שהוא מסור לעדים, אף כל שהוא מסור לעדים, פרט לכשיצתה אבן מתחת ידו של מכה - פטור	אמר לו ר"ע:	◇							ז	■				צ:
וכי בפני ב"ד הכהו, שיודעין כמה הכהו?	קתני מיהת, אמר לו רבי עקיבא:								ז					צ:
הא הכהו בפניהם - עד נעשה דיין									ז					צ:
לדבריו דרבי שמעון התימני קאמר, וליה לא סבירא ליה.		◇							!					צ:
שור תם שהמית והזיק - דנין אותו דיני נפשות ואין דנין אותו דיני ממונות	תנו רבנן:	◇											■	צ:
מועד שהמית והזיק - דנין אותו דיני ממונות וחוזרין ודנין אותו דיני נפשות, קדמו ודנוהו דיני נפשות - אין חוזרין ודנין אותו דיני ממונות.		◇											■	צ:
וכי קדמו ודנוהו דיני נפשות מאי הוי? ליהדר ולידייניה נמי ממונות		◇							ז					צ:
הא מני? ר"ש התימני היא	רבא: אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי:	◇							!					צ:
מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים	דאמר: [ר"ש התימני]	◇							!	■				צ: